

Mine van Wychen wil taboe op de dood doorbreken

Redactie Medicalfacts/ Janine Budding 9 April, 2014

Auteur Mine van Wychen publiceerde begin dit jaar het boek *'Jij redt het wel'*. Hiermee wil ze het taboe op de dood doorbreken. In een exclusief video-interview vertelt ze dat ze mensen die zelf in de rouw zijn, maar ook hun naasten, inzichten wil geven in wat er kan gebeuren in het land van rouw. Daarnaast vormt humor ook een belangrijk hulpmiddel om het taboe te doorbreken. *'Want het leven is niet alleen maar kommer en kwel. Óók niet in een rouwperiode,'* aldus Mine van Wychen.

Taboe doorbreken

'Het primaire doel van dit boek is dat ik andere rouwenden wil erkennen in het proces dat ze doormaken. Er zit nog zo'n taboe op wat ongeneeslijk ziek zijn kan betekenen en wat kanker inhoudt.

Daar willen we ons zover mogelijk vandaan houden. Heel begrijpelijk en heel menselijk maar dat maakt het proces, in mijn beleving, eenzamer dan het zou hoeven zijn.'

Humor

Een andere manier om dat taboe te doorbreken is humor. Op haar boek krijgt Mine dan gelukkig ook veel reacties van lezers die van het lachen over de bank hebben gerold. Zo beschrijft ze hilarische situaties met ambtenaren en allerlei instanties. *'Er zijn in het boek genoeg reddingsboeien waar je op uit kunt rusten en kunt lachen. Want het leven is niet alleen maar kommer en kwel. Óók niet in een rouwperiode.'*

Met de toon en de schrijfstijl van het boek heeft Mine van Wychen ook veel humor in haar boek verwerkt.

Rust

Het interview vond plaats in de tuin van Hotel Oortjeshekken, een plek waar Mine mooie herinneringen aan heeft. Zo kwam ze er veel om rust te vinden in de hectische ziekte periode van haar man. Maar het was ook deze plek waar ze, jaren later na de dood van haar man, zich realiseerde dat ze weer gelukkig was en besepte dat ze het land van rouw verlaten had.

Jij redt het wel

'Jij redt het wel' is het persoonlijke verhaal van Mine van Wychen. Kort na de geboorte van hun dochter overlijdt haar partner. Ineens moet ze balanceren tussen rouwen om de dood en boosheid op het leven. Tussen verdriet en verwijt. Ontwapenend oprecht en met veel humor geeft Mine een ongecensureerde beschrijving van alles wat ze tegenkomt op haar reis door het land van rouw. De bekenden die ineens wegduiken in het kledingrek als ze haar tegenkomen bij de Hema, de goedbedoelde maar averechtse adviezen ('Weet je wat jij eens zou moeten doen?'), de mannen die onverwacht 'aanwippen', de financiële chaos (het regent blauwe enveloppen), de pijn je kind te zien opgroeien zonder vader, en de verleiding om in het slachtofferschap te blijven hangen...